

hade helt visst myggornas förökning genom någon ogynnsam omständighet hämmats, ty skadan uppgick nu till blott 10 procent. 1893 väntade jag samma resultat af undersökningen som år 1889, ty äfven nu hemsöktes ön af en ovanlig torka; men, de skadade kornen utgjorde dock flera procent. Möjligen kan detta i någon mån tillskrivas våren, som var ovanligt kall, hvarigenom tillräcklig must för larvernas vandringar och förvandling länge fanns kvar i jorden. Det skulle emellertid blifva både intressant och lärorikt, om personer i landsorten ville år efter år under en längre tid göra observationer rörande skadedjurens uppträdande samt söka utröna orsakerna till deras periodiska aftagande i antal.

Sådana undersökningar äro så enkla, att de af hvem som helst, som är intresserad för saken, kunna verkställas. De ske lättast och säkrast medan de små gula myggglarverna ännu finnas kvar i axen. Aftages då t. ex. 10 ax, som växa intill hvarandra, och alla deras småax undersökas, så blir det lätt att beräkna hur många procent bland dem äro skadade. Äfven efter larvernas bortgång från axen kan en undersökning, efter någon öfning, ske på ett fullt tillfredsällande sätt. Af larver bebodda småax få nämligen aldrig fullt utbildade, utan i bästa fall blott missbildade eller förkrympta korn. Vanligast sker ingen frukt-sättning i egentlig mening, ty fruktämnet förmår ej tillväxa efter blomningen, i följd af larvernas angrepp, utan torkar bort och blir slutligen grönt af mögelsvampar.

Om sändningar af prof på skadeinsekter. Under den tid af sju år jag haft att syssla med dylika insekter, hafva många remisser af sådana jämte skadade växtdelar emottagits, de flesta dock vid framkomsten i sådant skick, att en artbestämning varit alldeles omöjlig. De sända föremålen hafva nämligen, i följd af oriktig behandling vid inläggningen och olämplig emballering, icke allenast under transporten dött, utan till och med förlorat form och färg, samt varit stadda i långt framskriden förruttelse. Härigenom har, som lätt kan inses, ändamålet med sändningen ofta förfelats. Då det i de flesta fall är alldeles nödvändigt att se föremålen i oskadadt tillstånd för att kunna igenkänna och afgifva något yttrande om dem, har jag trott, att några vinkar angående lämpligaste sättet för deras inläggning och transport

borde vara välkomna för hvar och en, som därmed är mindre hemmastadd. Förmånligast är naturligtvis att få emottaga insekterna eller larverna lefvande, ty då kunna observationer sedermera göras angående deras lefnadssätt och förvandlingar, hvilka kunna vara af stor vikt, isynnerhet om det skulle vara fråga om djur, hvilkas lefnadsomständigheter vore mindre kända.

De bästa och kanske lättast anskaffade transportkärnen torde vara blecklådor af lagom storlek, ty de besitta tillräcklig hållbarhet och bidra till fördröjandet af innehållets bortvisnande och förruttelse. Ett hufvudvillkor är det emellertid, att skaffa den yttre luften tillträde till lådans inre, hvilket lätteligen åstadkommes genom anbringandet af små lufthål, åtminstone på två motsatta sidor. Yttre omslaget bör naturligtvis ej heller utestänga luften, utan förses äfven detta med lufthål. Växtdelar samt i dem befintliga larver kunna hållas vid lif i flera dagar uti en sådan låda, om de omgifvas med frisk och ej för fuktig moss. De fullbildade insekterna, åtminstone skalbaggar, förblifva länge vid lif då de sålunda inneslutas. Oftast erfordras blott en helt liten låda, som bekvämast och billigast sändes med posten såsom bref eller prof utan värde. Äfven larver, som lefva i jorden, kunna sålunda transporteras utan att taga skada; men vill man sända sådana i jord, bör denna vara lagom fuktig samt helt och hållet uppfylla kärlet eller lådan, så att innehållet ej kommer att rubbas under färden. Att larverna böra hafva reskost är naturligt, dock får denna ej tilltagas för riklig, då för litet och för mycket skämma allt.

De flesta fullbildade insekter, småfjärilar likväl undantagna, kunna sändas äfven i sprit, då det endast är fråga om att begära upplysning om artens namn. Profrör af glas lämpa sig ganska väl härtill, om de skyddas af ett fodral, som kan motstå tryck eller stötar, såsom t. ex. urborrade träbitar etc. Lefvande flugor, skinnbaggar och andra mer ömtåliga insekter kunna äfven transporteras i dylika glas utan sprit, som äro så pass stora, att trängsel ej kan äga rum. I ett sådant rör bör först inläggas några krusade sugpappersremсор, hvilka draga till sig fuktigheten och hindra insekterna från att förstöra hvarandra. Uti ett hål genom korken inskjutes en i båda ändar afskuren fjäderspole, som måste vara så lång, att den med ungefärligen en cm. öfverskjuter korkens

undersida, hvarigenom luften får tillträde, men insekterna hindras från att utkrypa. Att en sådan sändning förses med uppgift på lokal, datum och andra underrättelser, som kunna meddelas, torde väl knappast behöfva påpekas, lika litet som att jag gärna och med tacksamhet mottager dylika försändelser, samt beredvilligt då så ske kan lämnar önskade upplysningar.

Samling af skadeinsekter och parasiter. Sedan genom Kongl. Landtbruksstyrelsens försorg ett för ändamålet lämpligt insektskåp blifvit anskaffadt, hvarigenom en dylik insektsamling för allmänt ändamål, kan som sig bör förvaras, tager jag mig härmed friheten, att hos insektsamlare och andra för saken intresserade personer anhålla om bidrag till denna samlings förökande. Någon fullständigare sådan finnes mig veterligt ännu icke i vårt land, hvarför det vore särdeles önskligt, om en dylik kunde komma till stånd. Under min vistelse i landsorten insamlas visserligen af allt, som af mig öfverkommes, men samlingen skulle naturligtvis mycket hastigare tillväxa, om flera krafter bidroge därtill. Särskildt vill jag påpeka önskvärdheten af, att få den del af samlingen, som skulle infatta parasiter (steklar och flugor), så fullständig som möjligt.

De fjärilsamlare, som syssla med larvers uppfödande, erhålla mycket ofta parasiter i stället för fjärilar, men vanligtvis blifva dessa undansatta och bortglömda eller helt enkelt bortkastade. Så borde likväl aldrig ske, utan allt, som i den vägen erhålles, må omsorgsfullt tillvaratagas för att kunna införlifvas med någon större samling, t. ex. den nyss omnämnda, såvida med säkerhet kan uppgifvas, till hvilka arter de larver eller puppor hört, som lämnat parasiterna. Alla de parasiter, som tilläfventyrs öfverlämnas till mig, för att införlifvas med den nu grundlagda Landtbruksstyrelsens samling, böra vara försedda med tydliga etiketter, upptagande ammdjurets namn, samt om möjligt dagen för utkläckningen och öfriga omständigheter, som kunna vara af intresse att känna och bekantgöra.

Sven Lampa.